

Αγίου Ισαάκ του Σύρου: Η γλυκύτετη μελωδία

[ίστη](#)

“65. Διηγούνται για

ένα πουλί που το λένε **σειρήνα**, ότι όποιος ακούσει τη μελωδική φωνή του, τόσο πολύ αιχμαλωτίζεται, ώστε το ακολουθεί στην έρημο και ξεχνάει εξαιτίας του και τις ανάγκες της ίδιας του της ζωής και, στερούμενος τα απαραίτητα, πέφτει και πεθαίνει.

Κάτι τέτοιο συμβαίνει και στην ψυχή. Όταν δηλαδή εμπέσει μέσα της η ουράνια γλυκύτητα, τότε, από τη γλυκιά μελωδία των λόγων του Θεού, που τα αισθανόμαστε στο νου μας, ολόκληρη η ύπαρξή μας ακολουθεί τον δρόμο της μελωδίας αυτής, με αποτέλεσμα να ξεχάσει τις σωματικές ανάγκες αυτής της ζωής και ακόμη να χάσει και την όρεξη για φαγητό, και να υψωθεί, από τούτη τη ζωή προς τον Θεό.

(287)

Όταν το άγιο Πνεύμα αρχίζει να σε επισκιάζει

72. Εάν βλέπεις, σε κάθε λογισμό που κινείται στην ψυχή σου και σε κάθε ενθύμηση και στις πνευματικές σου ενατενίσεις την ώρα της ησυχίας σου να γεμίζουν τα μάτια σου δάκρυα και να βρέχουν τις παρειές σου, χωρίς εσύ να βιάζεις τον εαυτό σου, να ξέρεις ότι, σ' αυτή την περίπτωση, άρχισε να ανοίγει ο φράχτης μπροστά σου, για να έρθει η χάρη του Θεού και να καταστραφεί ο εχθρός.

Μπορεί πάλι, να βρίσκεις, από καιρού εις καιρόν, ότι βυθίζεται ο νους σου στην καρδιά σου, χωρίς εσύ να το επιδιώκεις κατά τη συνήθειά σου, και να διαμένει εκεί

(ο νους σου) για κάποιο μικρό διάστημα.

Μετά απ' αυτό, πράγμα που είναι σύνηθες, μπορεί να βλέπεις τα μέλη του σώματός σου σαν να πέρασαν από μεγάλη αρρώστια και να βασιλεύει η ειρήνη του Θεού στους λογισμούς σου και αυτό να

κρατάει πολύ. Σ' αυτή την περίπτωση, να ξέρεις ότι η νεφέλη του αγίου Πνεύματος άρχισε να επισκιάζει τη σκηνή της καρδιάς σου. (48).

Η παντελής ανάθεση του ανθρώπου στη Θεία πρόνοια και η ανταπόκριση της θείας Χάρης.

73. Άμα ο άνθρωπος απορρίψει για τον εαυτό του κάθε αισθητή βοήθεια και κάθε ανθρώπινη ελπίδα, όπως συμβαίνει με τους ησυχαστές και αφιερωθεί στον Θεό με εμπιστοσύνη και καθαρή καρδιά, αμέσως ακολουθεί η θεία χάρη και του αποκαλύπτει τη δύναμή της βοηθώντας τον με πολλούς τρόπους.

Πρώτα πρώτα στα φανερά σωματικά προβλήματα, όπου του δείχνει εμφανώς τη δύναμη της πρόνοιας του Θεού γι' αυτόν προσωπικά. Και καθώς βλέπει τη φανερή βοήθεια του Θεού, βεβαιώνεται και για τη μυστική βοήθεια του Θεού, όπως ταιριάζει στο ταπεινό και άκακο φρόνημά του και στη σεμνή διαγωγή του.

Καταλαβαίνει δηλ. πως τακτοποιούνται οι σωματικές του ανάγκες χωρίς κόπο, αφού δεν φροντίζει καθόλου γι' αυτές. Και η θεία χάρη τον απαλλάσσει από πολλά δυσάρεστα και επικίνδυνα πολλές φορές, πράγματα, χωρίς αυτός να τα καταλαβαίνει.

Όλα αυτά τα αποδιώχνει απ' αυτόν ανεπαίσθητα η θεία χάρη, με θαυμαστό τρόπο, και τον σκεπάζει σαν την κλώσα, που ανοίγει τα φτερά της και σκεπάζει τα κλωσόπουλα, για να μην πάθουν κανένα κακό. Έτσι, του δείχνει (η θεία χάρη), στα μυστικά μάτια της ψυχής του, πως πλησίαζε η απώλειά του και φυλάχτηκε αβλαβής.

Έτσι, τον γυμνάζει στα πνευματικά και του φανερώνει τις ενέδρες και τις μηχανές των κακών και ακατάληπτων λογισμών. Και τότε, εύκολα τους καταλαβαίνει, και παρακολουθεί πώς ο ένας διαδέχεται τον άλλο και πώς παραπλανούν και εξαπατούν τον άνθρωπο και σε ποιό λογισμό κολλάει ο νους, και πως γεννιούνται ο ένας από τον άλλο, και εξολοθρεύουν την ψυχή.

Και κάνει (η θεία χάρη) καταγέλαστη στα πνευματικά του μάτια κάθε ενέδρα και παγίδα των δαιμόνων και αποκαλύπτει πώς εξαφανίζονται οι κακοί λογισμοί τους και του δίνει σοφία και σύνεση, ώστε να καταλαβαίνει τι μέλλει να συμβεί.

Ακόμη ανατέλλει μέσα στην απλή καρδιά του ένα μυστικό φως, για να βλέπει τα πάντα, και τη δύναμη των λεπτών συλλογισμών, και του δείχνει φανερά τι έμελλε να πάθει, αν δεν εγνώριζε τις δαιμονικές πανουργίες. Και τότε γεννιέται μέσα του η βεβαιότητα ότι για κάθε πράγμα, μικρό και μεγάλο, πρέπει να ζητούμε στην προσευχή μας τη βοήθεια του Δημιουργού μας.

Και όταν η θεία χάρη στεριώσει το φρόνημά του, ώστε να εμπιστεύεται σε όλα, και

ολοκληρωτικά τον Θεό, τότε αρχίζει να μπαίνει λίγο λίγο στους πειρασμούς. Και παραχωρεί ο Θεός να σταλούν σ' αυτόν πειρασμοί, όσους μπορεί να αντέξει και να αντιμετωπίσει.

Και κατά τη διάρκεια αυτών των πειρασμών τον προσεγγίζει η θεία βοήθεια κατά τρόπον αισθητό, για να ενθαρρυνθεί στον αγώνα του. Κι αυτό γίνεται, μέχρι να γυμνασθεί, σιγά σιγά με τον καιρό και αποκτήσει σοφία, και περιφρονήσει τους νοητούς εχθρούς με την πλήρη εμπιστοσύνη του στον Θεό. Χρειάζεται λοιπόν να αποκτήσει αυτή την πείρα, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να αποκτήσει σοφία στους πνευματικούς πολέμους και να γνωρίσει την πρόνοια και τη δύναμη του Θεού και να στερεωθεί μυστικά στην πίστη του". (71 - 2).

[Ανθολόγιο από την Ασκητική Εμπειρία, Αγίου Ισαάκ του Σύρου](http://agiostheologos.gr/isaak_o_syros.pdf)
http://agiostheologos.gr/isaak_o_syros.pdf

Πηγή: agiopneumatika.blogspot.gr